

PODOBENSTVÍ O MARNOTRATNÉM SYNU

1. setkání

MODLITBA

Pane Ježíši, děkujeme ti, že se dnes můžeme více s Tebou setkat. Otevři naše srdce, ať dobře nasloucháme Tvému slovu a poznáme, co nám chceš říci. Amen.

ČETBA - z evangelia podle Lukáše (Lk 15, 11-24): *Řekl také: "Jeden člověk měl dva syny. Ten mladší řekl otci: 'Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.' On jim rozdělil své jmění. Po nemnoha dnech mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel. A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchýlil se u jednoho občana té země; ten ho poslal na pole pást vepře. A byl by si chtěl naplnit žaludek slupkami, které žrali vepři, ale ani ty nedostával. Tu šel do sebe a řekl: 'Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem! Vstanu, půjdu ke svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.' I vstal a šel ke svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: 'Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.' Ale otec rozkázal svým služebníkům: 'Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujte a buďte veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.' A začali se veselit.*

KATECHEZE

Základní slova – OBRÁCENÍ, ODPUŠTĚNÍ

Obsah: Podobenství o marnotratném synovi

Toto podobenství, které ukazuje na velkou lásku tatínka vůči synovi, který udělal chybu, ponížil otce, sebe a jeho chování ho dovedlo až k sebezničení (protože trpí hladem a dalším nedostatkem) nás nemá vést k poučení o tom, že máme své rodiče ctít a poslouchat, ani k tomu, že rodiče mají své děti vždy a za všech okolností podporovat, ale je to obraz Nebeského Otce, který je milující, přijímající a odpouštějící. Ale pojďme pěkně od začátku:

- Syn žádá otce o svůj díl majetku. Neslýchaná a urážející skutečnost. V židovských rodinách měli synové nárok na dědictví. První syn zdědil kromě majetku také zodpovědnost nad celou rodinou a nad předáváním tradice dalším generacím. Ostatní synové dostávali svůj spravedlivý podíl z majetku. Ale bylo to vždy na konci života otce. Nikdy v jeho plné síle. To, že mladší syn si o svůj podíl řekl, by se dalo přeložit velmi tvrdými slovy, jako např.: „už mě otče nezajímáš..., jsi pro mě mrtvý..., už tě nechci nikdy vidět... Jak se zachoval otec? Jako náš Nebeský otec, který nás stvořil jako svobodné bytosti. Nechce si vynucovat naši lásku a oddanost, chce, abychom ho milovali a poslouchali z lásky, ne z donucení. Proto dává synovi to, co od něj žádá. Dává mu jeho podíl a svobodu.
- Jak s tím mladší syn naložil? Svoboda bez zodpovědnosti k sobě a ke svému okolí vždy vede k zotročení. Peníze byly utraceny, jídlo snědno, domov daleko. Ze svobodného a sebevědomého mladíka se stává hladový a zoufalý člověk. A v této chvíli dochází k jeho proměně. Možná, že těmito slovy (nebo podobnými): „Ztratil jsem důstojnost, už se nemohu považovat za syna svého otce, už nikdy nebudu mít právo na jeho otcovskou lásku a zacházení, ale půjdu a požádám o odpuštění a práci, alespoň jako nádeník“ (ten, který je najat na práci, takže nemá právo se považovat za součást rodiny). Mladší syn ví, že vrátit se znamená přijmout pokorně ponížení, být připraven na posměch od ostatních nádeníků a také neví, zda mu otec odpustí.

- Syn se vrací ke svému otci, který ho vyhlíží. Syn vyznává svou vinu, a to nejen k otci, ale také k Bohu: „...otče, zhřešil jsem proti tobě i proti Bohu“ Nežádá hned o jídlo, ošacení, střechu nad hlavou. Vyznává svou vinu, uznává, že všechno pokazil a že mu to je líto. A otec? Nejen, že ho vyhlíží, ale běží mu naproti, odpouští mu a vrací mu jeho důstojnost. Dává mu prsten na znamení, že jej považuje stále za svého syna, oděv, aby i ostatní neviděli a nevzpomínali na jeho provinění, ale viděli ho opět v jeho znovu nalezené důstojnosti, a dokonce dává pokyn k tomu, aby se udělala hostina a všichni se radovali.
- Opravdu všichni se radovali? Starší syn to nedokázal, byl plný hořkosti, závisti. Nebyl milosrdný, ale pouze spravedlivý.

Milí přátelé a tady je jádro tohoto podobenství. V něm totiž nenajdeme slovo „spravedlnost“, ale jen slovo „milosrdenství“. Proč je to tak důležité? Protože, kdybychom očekávali od Nebeského otce spravedlnost, nikdy bychom k němu nepřišli. Nikdy bychom nemohli jednou stát tváří tvář našemu Stvořiteli. On nás stvořil ke svému obrazu, k obrazu Boha, který miluje, který je Láska sama. Ale my svým chováním často tento obraz kazíme svou sebeláskou, netolerancí nebo dokonce nenávistí k dalším lidem, kteří stejně jako já jsou stvořeni k jeho obrazu. Naštěstí pro nás, je náš Bůh milosrdný. Nevidí jen naše chyby, ale vidí nás a raduje se z toho, že se k němu vracíme a prosíme o odpuštění. To je ta podmínka, kterou musíme udělat. Kdyby se ten marnotratný syn nerozhodl vrátit, nemohl by mu jeho otec odpustit. Bůh na nás čeká, vyhlíží nás, nikdy na nás nezapomene, často nám jde vstříc a my se můžeme schoulit do jeho náruče a přijímat jeho milosrdnou lásku. Co myslíte děti, není Bůh krásný?

AKTIVITA

- Vytvořte s dětmi srdíčka s textem (viz příloha).

Potřebujeme: barevné čtvrtky-červené, nůžky, fixy, pastelky, děrovačku, provázek.

Jak na to: 1 čtvrtku A4 přeložte podélně na polovinu a tu rozstříhnete na tři stejné části (tuto část pro každé dítě).

Na přeloženou čtvrtku nakreslíme srdce tak, aby se jeho levá část dotýkala levého přehnutého okraje. Poté vystříháme. Měla by vzniknout dvě spojená srdíčka (viz příloha). Dovnitř si děti napíší – na levou stranu JE MI TO LÍTO, na pravou stranu – ODPOUŠTÍM TI. Zavřené srdíčko můžeme proděravět děrovačkou a provléci provázek. Děti si mohou srdíčko nechat a doma někam pověsit nebo ho mohou darovat druhému.

- Vytiskněte obrázkový příběh Marnotratného syna (viz příloha). Nechtě děti vybarvit a potom ať samy vypráví podle obrázků. Můžete také nacvičit jako divadlo.

Hra: NÁSLEDOVÁNÍ

Jak hru hrajeme: Všichni sedí v kruhu. Vybereme jednoho hráče, který začne předvádět. Proveďte nějaký jednoduchý pohyb (poklepe nohou o zem nebo zatleská). Další hráč, který sedí nalevo od něho, teď musí pohyb zopakovat a přidat k němu další, jiný. (Pokračování viz příloha)

Tvoření

Téma: srdce - zápich

Varianta 1: potřebujeme bílou samo tvrdnoucí hmotu, váleček, vykrajovátko SRDCE, drátek, korálky, špejle.

Hmotu vyválíme přibližně na tloušťku 5 mm a vykrojíme požadovaný tvar. Hmotu na povrchu trošičku navlhčíme a ozdobíme korálky dle své fantazie, které jemně zatlačíme do hmoty. Zespoda jemně zasuneme špejli (viz obrázek). Necháme důkladně zaschnout.

Závěrečná píseň

Marnotratný syn (viz příloha)

Poslechněte si jinou verzi písně: <https://zpevník.proscholy.cz/pisen/2680/marnotratny-syn>

Závěrečná modlitba

Pane Ježíši, v dnešním příběhu jsme slyšeli, jak jsi úžasný a že nám odpouštíš na chyby a naše provinění. Prosíme Tě o sílu, abychom se dokázali k Tobě vracet každý den a také, abychom dokázali druhým odpouštět tak jako Ty. Amen.

Hra: NÁSLEDOVÁNÍ

Jak hru hrajeme: Všichni sedí v kruhu. Vybereme jednoho hráče, který začne předvádět. Provede nějaký jednoduchý pohyb (poklepe nohou o zem nebo zatleská). Další hráč, který sedí nalevo od něho, teď musí pohyb zopakovat a přidat k němu další, jiný. Další hráč, opět vlevo od něho, teď musí napodobit dva hráče a provést dva pohyby + přidat další svůj. Hra pokračuje co nejrychleji dál po kruhu. Uvidíte, jak jsou hráči zdatní, než někdo zapomene pohyb nebo ho provede chybně. Pokud se někdo splete, zahájí novou hru novým prvním pohybem.

Obměna: Hru můžeme hrát jako vyřazovací se závěrečným rozhodujícím zápasem mezi dvěma hráči. Může také sloužit jako závěrečné finále poté, co jste hráli hru již několikrát prvním způsobem.

Vysvětlení: Hráči musí napodobit to, co dělají druzí – přesně. V životě bychom měli následovat Ježíše v tom, jak jedná i v tom, co říká! Ale nejsme dokonalí, a tak každý z nás dělá chyby. Pokud ale uděláme chybu, dostaneme další příležitost stejnou chybu neudělat. Ježíš nám odpouští a chce, abychom to zkusili znovu, a také chce, abychom odpouštěli druhým a stejně jim dali možnost to zkusit lépe a znovu.

1. Hned časně zrá-na vyjel jsem na ko-ni rovnou
 za no-sem, do - stal jsem po - díl od tá - ty a
 byl jsem pro-to bo - ha - tý. Z rod-né - ho jel jsem
 kra-je do ne - zná - mé - ho rá - je, ra-
 dy jsem ne-sly - šel, jen pryč jsem jel, jen pryč jsem
 jel. R: Já domů chci zas jít,
 otec mě má pře - ce rád,
 vím, že mi od-pus - tí,
 ne-ne - chá mě ven-ku stát.

2. Když jsem byl pár dní na cestě,
 ocitl jsem se ve městě,
 tři nebo čtyři měsíce
 jsem se tam bavil velice.
 Ba propadl jsem lásce
 k něžné a milé krásce,
 když jsem to vyznat chtěl,
 tak jsem ji, žel, už neviděl.
3. Po roce přišel náhle krach,
 nenašel jsem nic po kapsách
 a pochopil jsem, co je hlad,
 nikdo mně nechtěl jídlo dát.
 Tak skončily mé flámy,
 opustili mě známí
 a byl jsem bez přátel
 a pryč jsem šel a pryč jsem šel.
4. Tak prochodil jsem celou vlast
 a musel jsem i vepře pást.
 Nakonec z hladu bez studu
 najedl jsem se žaludů.
 Plakal jsem ve dne v noci,
 jak ztracený syn k otci
 navrátit jsem se chtěl,
 a tak jsem šel, a tak jsem šel.

